

Rep. nr.: 09/10666

A.R.E.V. nr. 09/388/B

Bundel nr.:

V O N N I S .

De rechtbank van eerste aanleg, zetelende te Dendermonde, tiende kamer, zitting houdende in burgerlijke zaken.

Gezien de voorgelegde stukken, waaronder :

- het hier aangehecht verzoekschrift neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 2 maart 2009 door H. De Waele, advocaat te 9200 Dendermonde, Franz Courtensstraat 29, namens :

[REDACTED] zonder gekend beroep, geboren te Kapisa (Afghanistan) op [REDACTED], wonende te [REDACTED] woonstkeuze doend op het kantooradres van zijn raadsman te 9200 Dendermonde, Franz Courtensstraat 29.

- het tussenvonniss van deze rechtbank en kamer d.d. 2 juni 2009.
- de besluiten voor verzoeker neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 31 augustus 2009.

Gehoord mevrouw H. Standaert, ondervoorzitter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, in haar verslag, tevens voorzitter van deze kamer.

Gehoord verzoeker, in persoon verschijnende en bijgestaan door mr. L. Van Schoubroeck, loco mr. H. De Waele, advocaten te 9200 Dendermonde, Franz Courtensstraat 29, in raadkamer op 8 september 2009.

1. Voorafgaandelijk

VRIJGESTELD VAN
EXPEDITIERECHT

art. 792 G.W. - 1960 - Verb. Reg.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

Bij tussenvonnissen van deze rechtbank en kamer d.d. 2 juni 2009 werd reeds vastgesteld dat verzoeker aandrang op behandeling van de zaak zonder de bijstand van de aanvankelijk gevraagde tolk.

2. Voorwerp van het verzoek

Het verzoek strekt ertoe om - in toepassing van artikel 1383 ev. Ger.W. - te zeggen voor recht dat te Kapisa (Afghanistan) op [REDACTED] geboren is, de genaamde [REDACTED] van het mannelijk geslacht, zoon van [REDACTED] en te bevelen dat voor de bekendmaking van de beslissing in de registers van de burgerlijke stand zal worden gehandeld overeenkomstig artikel 1385 Ger.W.

3. Beoordeling

3.1.

In zijn inleidend verzoekschrift geeft verzoeker aan dat hij op 31 oktober 2007 in België is aangekomen en een dag later asiel heeft aangevraagd.

In het kader van de asielprocedure heeft verzoeker volgende identiteitsdocumenten voorgebracht: een taskara, een paspoort, een nationaliteitsattest, een geboortattest en een overschrijvingsformulier waaruit blijkt dat zijn familie in Afghanistan hem geld overmaakt.

Verder geeft verzoeker aan dat zijn beide asielaanvragen werden afgewezen om reden dat de asielinstanties geen geloof hechten aan de documenten waarmee hij zijn identiteit tracht te bewijzen.

Zowel het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zouden de bewijskracht van de voorgelegde documenten niet hebben aanvaard.

Verzoeker stelt dat hij het bewijs van zijn geboorte overeenkomstig artikel 46 B.W. met alle middelen van recht kan leveren en dat de door hem voorgelegde

Rep. nr.:

Bundel nr.:

identiteitsdocumenten bewijswaarde hebben overeenkomstig artikel 46 B.W. en artikel 27 Wb. IPR.

Er wordt dan ook gevraagd de elementen van staat van verzoeker - overeenkomstig de artikelen 1383 ev. Ger.W. - bij vonnis vast te stellen.

3.2.

Bij tussenvonnis van deze rechtbank en kamer d.d. 2 juni 2009 werden vervolgens een aantal bedenkingen gemaakt en vragen geformuleerd :

- Verzoeker werd uitgenodigd de beslissingen inzake de afwijzing van zijn beide asielaanvragen voor te brengen.
- De bedenking werd gemaakt of de weigering van de asielinstanties tot het aanvaarden van documenten, die volgens verzoeker beantwoorden aan artikel 27 Wb. IPR, een rechtvaardiging kunnen zijn voor het voeren van huidige procedure.
- De bedenking werd gemaakt of het hoe dan ook mogelijk is om een declaratief vonnis, dat zou gelden als geboorteakte, te verlenen wanneer er reeds een geboorteakte van verzoeker bestaat.
- Verzoeker werd uitgenodigd verduidelijking te brengen omtrent zijn juiste identiteitsgegevens.

In besluiten neergelegd ter griffie op 31 augustus 2009 heeft verzoeker hieromtrent standpunt ingenomen en ter terechtzitting d.d. 8 september 2009 werden de gevraagde bijkomende stukken voorgelegd.

3.3.

In zijn inleidend verzoekschrift stelde verzoeker enkel dat de asielinstanties de bewijskracht van zijn identiteitsbewijzen, die beantwoorden aan de vereisten van artikel 27 Wb. IPR, niet aanvaarden.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

Artikel 27 § 1 lid 4 Wb. IPR voorziet evenwel in een specifieke procedure voor het geval de overheid weigert de geldigheid van akten die voldoen aan artikel 27 Wb. IPR te erkennen.

In termen van besluiten houdt verzoeker thans - zonder verdere verduidelijking omtrent de oorzaak hiervan - voor dat zijn geboorteakte verloren is. Het citeren van rechtspraak kan bezwaarlijk worden aanvaard als een uitleg voor het niet kunnen beschikken over een geboorteakte.

In het arrest van de Raad van Vreemdelingenbetwistingen d.d. 18 september 2008 wordt in de zaak van verzoeker evenwel als volgt vermeld : *“Wat betreft het door de ambassade van Afghanistan uitgereikte geboortecertificaat, vermeldde de ambassade zelf uitdrukkelijk dat de Afghaanse overheid niet beschikt over een bevolkingsregister.”*

De Afghaanse wet voor de registratie van de akten van de bevolking van 1955 (“Law for Registration of Population Records”) voorziet nochtans in de registratie van de geboorten. Gelet op de mededeling van de Afghaanse ambassade kan evenwel worden aangenomen dat verzoeker thans in de onmogelijkheid verkeert zijn geboorteakte voor te leggen.

In beginsel kunnen alleen akten van burgerlijke stand het wettelijk en onbetwistbaar bewijs leveren met betrekking tot de staat van de persoon in alle gevallen waarin de wet het opstellen ervan oplegt.

Artikel 46 B.W. vormt hierop een uitzondering en bepaalt als volgt : *“Wanneer er geen registers hebben bestaan of de registers verloren zijn, wordt het bewijs daarvan toegelaten zowel door bescheiden als door getuigen, en in die gevallen kunnen het huwelijk, de geboorte en het overlijden bewezen worden zowel door registers en papieren, afkomstig van de overleden ouders, als door getuigen.”*

Deze regeling dient extensief te worden geïnterpreteerd en kan worden toegepast in alle gevallen waarbij het voor de betrokkenen onmogelijk is wegens overmacht of wegens vernietiging van de hen betreffende akten zich een adequaat bewijs van deze akten en de erin geakteerde feiten te verschaffen (vgl. D’HONDT S.; Artikel

Rep. nr.:

Bundel nr.:

70 B.W. in X, Personen- en Familierecht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, Mechelen, losbl., art. 70-6, nr. 9).

Artikel 46 B.W. heeft betrekking op zowel Belgische als buitenlandse akten en op zowel Belgen als vreemdelingen (vgl. DE BURLET, *Traité de l' état civil, Les relations internes*, Brussel, Larcier, 1978, nr. 1443).

Teneinde aan zijn bewijslast te voldoen, verwijst verzoeker ondermeer naar de kopies van de volgende documenten :

- een taskara afgeleverd in 2006;
- een Afghaans paspoort uitgereikt door de Afghaanse ambassade te Brussel op 14 februari 2008;
- een attest van geboorte afgeleverd door de Afghaanse ambassade te Brussel op 14 februari 2008;
- een attest van nationaliteit afgeleverd door de Afghaanse ambassade te Brussel op 25 februari 2008.

Verzoeker houdt voor dat voormelde documenten bewijswaarde hebben in de zin van artikel 27 Wb. IPR. Artikel 27 Wb. IPR betreft evenwel buitenlandse authentieke akten terwijl attesten afgeleverd door de ambassade niet als authentieke akten kunnen worden beschouwd.

Artikel 34 Wb. IPR voorziet dat - behalve aangelegenheden waar de wet het anders bepaalt - de staat en de bekwaamheid van een persoon worden beheerst door het recht van de staat waarvan hij de nationaliteit heeft.

Artikel 50 van het Afghaans Burgerlijk Wetboek voorziet dat alle informatie voorzien onder de artikelen 46, 47, 48 en 49 van de wet (informatie omtrent de burgerlijke staat van de personen) en geregistreerd in speciale boeken of identiteitskaarten zal worden erkend als wettelijk bewijs tegen een andere persoon. De afwijzing van dergelijke documenten is niet toegelaten tenzij het bewezen is dat deze documenten gebaseerd zijn op bedrog of veinzing.

Terzake heeft de Afghaanse ambassade op basis van de door verzoeker overgelegde taskara in februari 2008 een Afghaans paspoort, een attest van geboorte en een attest van nationaliteit afgeleverd. Nu deze identiteitsbewijzen

Rep. nr.:

Bundel nr.:

uitgaan van de bevoegde autoriteiten en volgens het Afghaans recht wettelijke bewijswaarde hebben tot het bewijs van het tegendeel, komt het de rechtbank voor dat deze documenten - conform de nationale wet van verzoeker - als afdoende bewijskrachtig dienen te worden beschouwd.

Er dient evenwel te worden vastgesteld dat de Afghaanse wetgeving sedert 1955 in een registratie van de geboorten en de aflevering van geboorteakten aan Afghaanse onderdanen voorziet. De mogelijkheid is dus reëel dat er een geboorteakte van verzoeker bestaat terwijl verzoeker niet het bewijs levert - en zelfs niet aanhaalt - dat de akte vernietigd zou zijn of nooit zou hebben bestaan.

Indien er reeds een akte bestaat maar het onmogelijk is hiervan het bewijs te leveren, wijst het vervangende vonnis de burgerlijke staat niet aan en zal het dan ook - teneinde het risico op tegenstrijdigheid tussen de bestaande akte en het vonnis te vermijden - niet ingeschreven worden in de registers (vgl. VERSTRAETE K., Vereenvoudiging van het bewijs van de staat van personen bij gebrek van een akte van burgerlijke stand, TVW, 2007, 305).

Krachtens het oude recht werd geen definitieve oplossing geboden voor dit laatste geval, aangezien het vonnis dat gold als bewijs van de burgerlijke staat geen definitief karakter had : de procedure moest immers steeds opnieuw gevoerd worden telkens het bewijs gevraagd werd van de staat van de betrokken persoon (vgl. VERSTRAETE K., o.c., 2007, 305).

De wet van 9 mei 2007 is - in de geest van de administratieve vereenvoudiging - aan deze verzuchtingen tegemoet gekomen met het herstel van artikel 47 B.W. Dit artikel bepaalt voortaan dat een in kracht van gewijsde gegaan vonnis dat de ontbrekende akte van de burgerlijke stand vervangt maar de staat niet aanwijst, voor elke verzoekende overheid mag worden overgelegd, op voorwaarde dat de betrokken persoon op dat ogenblik nog steeds in de onmogelijkheid verkeert zich de betrokken akte te verschaffen én voor zover de juistheid van de gegevens die het vonnis bevat, niet wordt weerlegd (vgl. VERSTRAETE K., o.c., 2007, 305).

Het verzoek komt dan ook in de hierna bepaalde mate gegrond voor.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

3.4.

Door de Afghaanse ambassade te Brussel werd op 12 augustus 2009 uitdrukkelijk geattesteerd dat de correcte naam van verzoeker [REDACTED] luidt en dat hij geboren is te [REDACTED] in de provincie [REDACTED].

In het inleidend verzoekschrift wordt zijn naam dan ook verkeerdelijk opgegeven als [REDACTED]. Het komt de rechtbank voor dat dit een louter materiële vergissing uitmaakt en mede te wijten is aan de vertalingen van de attesten.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

Met inachtneming van de artikelen 2, 30, 34, 35, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Gehoord de heer L. Van den Bossche, eerste substituut-procureur des Konings, in zijn mondeling advies gegeven in raadkamer op 8 september 2009 en gehoord verzoeker in zijn repliek.

Verklaart het verzoek ontvankelijk en als volgt gegrond.

Zegt voor recht dat onderhavig vonnis zal gelden als vervanging van de ontbrekende geboorteakte van [REDACTED] van het mannelijk geslacht, geboren te [REDACTED] in de provincie Kapisa (Afghanistan) op [REDACTED] zoon van [REDACTED] wonende te [REDACTED].

Zegt voor recht dat onderhavig vonnis voor elke verzoekende overheid mag worden voorgelegd op voorwaarde dat verzoeker aantoont dat hij op dat ogenblik nog steeds in de onmogelijkheid verkeert zich de betrokken akte te verschaffen én voor zover de juistheid van de gegevens die onderhavig vonnis bevat, niet wordt weerlegd.

Legt de kosten ten laste van verzoeker.

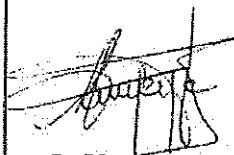
Rep. nr.:

Aldus gedaan in raadkamer en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van **negenentwintig oktober tweeduizend en negen.**

Bundel nr.:

Aanwezig :

- H. Standaert, ondervoorzitter, voorzitter van de tiende kamer;
- C. Reubrecht, rechter;
- J. Heyvaert, plaatsvervangend rechter, bij wettig belet van de titularissen;
- L. Van den Bossche, eerste substituut-procureur des Konings;
- L. Vangeyte, griffier.

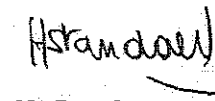
L. Vangeyte

J. Heyvaert

C. Reubrecht

H. Standaert